

Győri Ítéltábla
Pf.IV.20.199/2018/5. szám

A Győri Ítéltábla a ... jogtanácsos által képviselt **felperesnek** a dr. képviselő 1 ügyvéd által képviselt **alperes** ellen személyhez fűződő jogok megsértése iránt indított perében -a Győri Törvényszék 2018. április 23. napján kelt P.20.075/2018/7. számú ítélete ellen a felperes által 12. sorszám alatt benyújtott fellebbezés folytán - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

r é s z í t é l e t e t :

Az ítéltábla az elsőfokú bíróság részítéletét helybenhagyja.

A felperes viseli a fellebbezéssel felmerült költségeit.

Ez ellen a részítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

Az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás szerint a felperes **P Zs** házastársa volt. **P G** 2013. július 13. napján 11 óra 1 perckor az általa vezetett ... frsz-ú Suzuki típusú személygépkocsival **Település** belterületén, a **B-Zs** út felől a **D** kívánt kanyarodni, kanyarodása során nem biztosított elsőbbséget **P Zs**nak, aki a **Cs** irányából a **H** utcán egyenesen haladt kerékpárjával. **P Zs** intenzív fékezésbe kezdett, a kerékpár kerekeit állóra fékezte, így átesett a kerékpár felett, előbb fejével az elébe kanyarodó személygépkocsi motorházának tetejére vágódott, majd a földre esett. A baleset során **P Zs** súlyos, életveszélyes sérüléseket szenvedett, majd 2013. július 16. napján 8 óra 46 perckor a kórházban elhunyt. Alperes a balesetet okozó gépjármű felelősségbiztosítója.

A felperes részítélettel elbírált kereseti kérelmében kérte annak megállapítását, hogy az alperes biztosítottja megsértette a felperes testi és lelki egészséghez fűződő jogát, a teljes, egészséges családban éléshez való jogát és a magánélet sérthetetlenségéhez fűződő jogát. A felperes hivatkozása szerint a jogsértés megállapítását azért kérte, mivel az a kártérítés megítélésének előfeltétele. A felperes az alperest, mint a károkozó felelősségbiztosítóját perelte.

Alperes ellenkérelmében nem vitatta, hogy a kárt az elhunyt közrehatása mellett az alperesi biztosított okozta. Hivatkozása szerint a jogsértés megállapítását csak a tényleges jogsértővel szemben lehet érvényesíteni, az alperesi felelősségbiztosítóval szemben nem.

Az elsőfokú bíróság fellebbezéssel támadott részítéletében a felperes személyiségi jogsértés megállapítására irányuló kereseti kérelmét elutasította.

Az ítélet jogi indokolása szerint az alperes perbeli legitimációja hiányzik, mivel az alperessel szemben a keresetben megjelölt jog nem érvényesíthető. A bíróságnak keresetösségi jog fennállását hivatalból is vizsgálnia kell.

A felperes fellebbezésében az elsőfokú ítélet megváltoztatását és annak megállapítását kérte, hogy alperes biztosította megsértette a felperes testi és lelki egészséghez fűződő jogát, teljes, egységes családban éléshez fűződő jogát, és a magánélet sérthetlenségéhez fűződő jogát. Másodlagosan az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróság új eljárásra utasítását kérte.

Az alperes fellebbezési ellenkérelmet nem terjesztett elő.

A felperes fellebbezése alaptalan.

Az ítélet tábla egyetért az elsőfokú bíróság részítéletének indokaival. A fellebbezésben írtakra tekintettel szükségesnek tartja kiemelni, hogy az 1959. évi IV. törvény (Ptk.) 84.§ (1) bekezdés a)-e) pontja nem értelmezhető úgy, hogy ahol a jogszabály nem említi a jogsértőt, ott a személyiségi jogsértésre alapított igény a jogsértőn kívüli, más személlyel szemben is érvényesíthető lenne. Az igényt érvényesítő és a kötelezett közötti anyagi jogi kapcsolatot a Ptk. szerint a jogsértés ténye alapozza meg, ennek hiányában az alperes nem rendelkezik az elsőfokú bíróság által is hivatkozott passzív perbeli legitimációval.

A 2009. évi LXVII. törvény 12.§-a ezt annyiban módosítja, hogy az a biztosító helytállási kötelezettségét szabályozza, de kizárólag a kártérítési igény és az azt megalapozó felelősségi kérdések körében. Sem e jogszabályhely, sem a Ptk. 84.§ (1) bekezdése nem teremt anyagi jogi kapcsolatot a sérelmet szenvedett fél és a biztosító között a Ptk. 84.§ (1) bekezdés a)-d) pontjai szerinti, ún. objektív szankciók vonatkozásában. Az objektív felelősség a Ptk. 84.§ (1) bekezdés a)-d) pontja kapcsán nem azt jelenti, hogy a jogsértő és a jogsértésért felelős személye elválhat egymástól, hanem azt, hogy az e pontokban szabályozott szankciók akkor is alkalmazhatók, ha a jogsértő részéről a felelősség szubjektív eleme, a felróhatóság nem állapítható meg.

A fellebbezésben hivatkozott kommentár sem tartalmaz e jogértelmezéssel ellentétes álláspontot: abból mindössze az következik, hogy a kártérítési igényt illetően a bíróság nincs elzárva attól, hogy a kártérítési felelősség fennállását illetően - a 2009. évi LXVII. törvény 12.§-ának megfelelően - közbenső ítéletet hozzon. A kizárólag a kártérítési felelősség jogalapjának fennálltát megállapító közbenső ítélet azonban nem azonos a jogalap és az alkalmazott jogkövetkezmény tárgyában hozott részítélettel. A jelen esetben a bíróság nem az alperes helytállási kötelezettsége körébe tartozó kártérítési igény jogalapjáról döntött -ezt közbenső ítéletben tehetné meg- hanem a kereseti kérelemben önálló igényként előterjesztett megállapítási kereset egészéről határozott.

Mindezekre figyelemmel az ítélet tábla a törvényszék részítéletét a rPp. 253. § (2) bekezdése alapján helybenhagyta.

A másodfokú eljárásban felmerült költséget az eredménytelenül fellebbező felperesnek kell viselni a Pp. 78. (1) bekezdés alapján.

Győr, 2018. október 17.

Dr. Zámbo Tamás sk.
a tanács elnöke

Dr. Szalay Róbert sk.
előadó bíró

. Ferenczy Tamás sk.
bíró

A kiadmány hitelül:
Kiadó